

Z denníka študenta a paraglidistu JURAJA KOREŇA

Stručný prehľad výsledkov v roku 2016

- Nepálsky paraglidingový rekord vo voľnej vzdialenosti (144 km) (marec 2016)
- Gruzínsky paraglidingový rekord vo voľnej vzdialenosti (108 km) (september 2016)
- Gruzínsky paraglidingový rekord, návrat (102 km) (september 2016)
- 1. miesto X-berg Challenge, zmiešané preteky ultramaratóncov, cyklistov a paraglidistov, Juhoafrická Republika/Lesotho (apríl/máj 2016) (<http://xbergchallenge.com>)
- 6. miesto X-pyr, druhý najťažší pretek tohto druhu na svete, Španielsko/Francúzsko.
- 16. miesto Bornes to Fly, pretek okolo masívu Bornes a Arges, Rhône-Alps, máj 2016, Francúzsko.

O víťazstve v Južnej Afrike

Dvadsať kilogramov v batohu obsahuje paraglide, prilbu, odľahčený stan, baterky a šesť kusov sušenej stravy. Dnes nastupujem na lietadlo smerujúce z Prahy do Južnej Afriky, priamo do Dračieho hrdla, Drakensbergu, kde sa konajú preteky X-berg challenge spočívajúce v prekonaní vzdialenosti 146 km divokou a skoro nedotknutou krajinou Drakensbergu. Súťaž trvá maximálne štyri dni, po ceste je niekoľko miest, cca každých 20 – 40 km, kde sa dajú doplniť zásoby či materiál, ktorý si však musíte dopredu nachystať a rozdeliť.

O siedmej ráno sa ozýva štartovací výstrel a hurá do toho! Skupina paraglidistov, kde sa nachádzam aj ja, sa síce náhlí, ale behom sa to nedá nazvať ani náhodou. Jednak pre váhu na našich chrbtoch, ale aj pre ťažký terén vysokej a hrčavej trávy, šmykľavých skál a strmých svahov. Tu je malá omrvinka, z toho, čo som na týchto pretekoch zažil.

Prvé lety po dvoch hodinách šliapania na prvý kopec sú nesmelé a krátke, do dvoch kilometrov ale ušetrila nohy na neskoršie kilometre, moje zvládli za doobedie 30 km a 1 200 m prevýšenia s batohom o váhe 15 kíl, na pražiacom africkom slnku a skuvíňajúcom vetre. Dosiahol som hotel, kde nás kontrolujú organizátori, vyzerá to že by sa dalo odtiaľto letieť znovu, takže oddychujem len minimálne, rýchlo sa osviežim a hurá do neba. Po desiatich minútach v burácajúcom vetre, dosahujem výšku 3 700 m, ktorá mi otvára neskutočné výhľady na túto, až marťanskú krajinu. Za dve hodiny som zrazu celkovo druhý a preletených 32 km cez tie pekelné hory by to pešo bolo aj 50. Po večernom pristáti v poli vysokánskych burín, natešený vzduchoplaveckým zážitkom utekám na otočný bod číslo tri. Dotiahol som sa na prvého pretekára a spájame sily, ja mám čelovku a on to tu na rozdiel odo mňa ako jediného zahraničného, pozná. Spíme v campe neďaleko tretieho otočného bodu. O štvrte ráno za burácajúceho vetra, beriem batoh na chrbát, trochu oddychnutý zo 7 h dlhej pauzy, ktorá je daná pravidlami. Dnes to nevyzerá na let, ale možno sa to zmení. Dych berúce scenérie a bizarné farby, ktorými maľuje juhoafrické slnko na nebotčných útesoch divokých Dračích hôr, ma fascinujú. Za doobedie prevandrujem okolo dvadsať kilometrov po zarezá-

ných údoliach, kde okrem jedného rysa nie je ani živáčka. Vietor sa trochu skludnil, letím. Ale vzduch mi nič nedaroval, vo výške fúka neskutočnou silou, cúvam, padám, stúpam, padák lieta okolo mňa v šialenom tangu. Odletel som asi 40 km v pekelné nebezpečných podmienkach a ocitol som sa vo vedení. Väčšina konkurentov v strachu pristálo ďaleko za mnou, získavam značný náskok.

Vytrasený pokračujem vo svojej ceste, ďalší otočný bod v národnom parku ma stál veľa času, ale okúpam sa, najedol a s chuťou vyrazil v ústrety ďalšej horúcej, ufučanej a divokej, osamotej skúške. Za poobedie som klusom s batohom ťažkým ako svet prekonal ďalších 35 km. Stálo ma to neskutočne veľa síl, pretože okrem vzdialenosti a horúčavy (niekoľko pretekárov to kvôli nej vzdalo) ma trápili husté ostružiny bez chodníka, pekelné strmé svahy, hlboký skalnatý kaňon cez ktorý som musel liezť a stupňujúci sa hlad. Počas oddychu v noci ma nič „nezožralo“, aj keď dookola všeličo zavýjalo. V tretí deň ostáva do cieľa 55 km, po ceste sa črtajú nejaké možnosti letu, ale počasie nebude priat. Už od rána sa váľajú oblaky nízko, fúka mrazivý vietor a okolo ôsmej ráno, začalo aj liať. Síce mám so sebou pončo, ale nič iné. Tenké sieťkové tenisky a jedny nohavice, svetrik, to je všetko, čo som si do Afriky mohol zobrať. Po chvíli som mokrý od pása dolu ako pes, je mi zima, ale nemôžem zastať. Posledná skúška je predo mnou, posledných 35 kilometrov do cieľa. Šmýkalo sa mi, nemal som čo jesť a tie odhady vzdialenosti! Všetko vyzerá čo by kameňom dohodil, ale opak je pravdou. Vysilovanie vie však navodiť správnu náladu, v hlave sa všetko usporiada a myseľ sa upne ku cieľu. Vyburcovala moje telo do posledného křču, finálnych 6 kilometrov s ťažkým batohom na neposlúchajúcich opuchnutých, mokrých nohách utekám. V cieľovej rovinke dokonca šprintujem za hurónskeho revu. Výslužkou za toto dobrodružné utrpenie je krásna, ručne vyrobená zlatá Dračia trofej za absolútne víťazstvo mi vlieva nové sily do ďalších výziev.

Veni, vidi, (volantis) vici. Prišiel som, videl som, letel som, vyhral som.

Juraj Koreň
Foto: Archív autora

Študentka Drevárskej fakulty úspešne reprezentovala v Kanade

V dňoch 14. – 16. 10. 2016 sa konali Majstrovstvá sveta v terénnom prekážkovom behu OCR (Obstacle Course Racing) v Kanade. Konali sa v lyžiarskom stredisku Blue Mountain, Ontário. Preteky boli rozdelené na dve kategórie Pro kategória a veková kategória. Trať bola dlhá 15 km a bolo na nej 48 prekážok. Preteky sú výnimočné tým, že tu nefungujú trestné cviky, ale každú prekážku musí pretekár prejsť. Ak prekážku neprejde môže ju opakovať dovedy, kým ju nezdo-
lá. V opačnom prípade mu odoberú čip a jeho výsledok sa nepočíta do celkového umiestnenia. Prekážky boli silovo náročné. Preteky boli zorganizované na najvyššej úrovni. Pretekala som za školský klub TJ Slávia TU vo Zvolene. Vo svojej vekovej kategórii som obsadila 6. miesto. V celkovom umiestnení žien z oboch kategórií som skončila na 28. mieste. Ďakujem Technickej univerzite, že ma podporila na týchto pretekoch.

Nikola Berčíková,
študentka Drevárskej fakulty
FOTO: Archív autorky

SPRÁVY ÚTVŠ

Celoslovenský medziuiverzitný futbalový turnaj študentov „O pohár rektora Technickej univerzity v Košiciach“ TUKE CUP 2016 sa dňa 5. 10. 2016 uskutočnil aj za účasti našich študentov v zložení: Dušan Hurajt – kapitán družstva, Tomáš Mihálik, Tomáš Novyzedlák, Samuel Kačmár, Jakub Maľcovský, Michal Dedina, Jozef Dzurus, Marek Pikoš, Marián Dinis, Ján Vaník, Jakub Demjanič. Hralo sa v dvoch skupinách po štyroch družstvách, pričom prví dvaja postúpili do semifinále. Naši chlapci postúpili tesne z druhého miesta a v semifinále prehrali 1 : 0 s neskorším víťazom turnaja. Tretie miesto sme si zabezpečili až v penaltovom rozstrele, kde sme dvakrát skórovali a súper stroskotal na kvalitách nášho brankára.

Futbalové družstvo študentov TU na TUKE CUP 2016

Celoslovenský hokejový turnaj vysokoškôľakov napísal na zimnom štadióne Vladimíra Dzurilu v Bratislave 3. 11. 2016 svoju druhú kapitolu a prispeli k tomu aj študenti TU vo Zvolene. Po vlaňajšom 1. ročníku, kedy sme postavili samostatné hokejové družstvo, sme tohto roku zostavili spoločný tím so Žilinskou univerzitou, ktorý sa v turnaji nestratil, ale naopak, podal sympatický výkon. V každom z troch stretnutí dokázal potrápiť súperov. V zápase s Košickou univerzitou sme dokonca uhrali remízu 4 : 4, ale nakoniec boli šťastnejší Košičania, keďže v nájazdoch získali bod navyše. Našu univerzitu na turnaji reprezentovali študenti: Ján Brtko, Matej Grof, Ján Obročník, Martin Podkonický, Dominik Hrušovský.

Spoločné družstvo hokejistov UNIZA a TUZVO

Koncentrované dni športu sa na TU vo Zvolene stali pravidelnou súčasťou zimného semestra. Ústav telesnej výchovy a športu každoročne v termíne okolo 17. novembra – Medzinárodný deň študentstva, usporadúva pre našich študentov rôzne športové akcie. Aj tohto roku sa študenti mohli zapojiť a porovnať si svoje telesnú pripravenosť rozmanitou formou: *Volejbalový kolotoč dvojíc, Bedmintonový turnaj študentov TU, Boulderingsvá súťaž, Streetbasketbal, Stolnotenový turnaj o pohár rektora TU, Súťaž o najsilnejšieho muža a ženu na TU – Benchpress, Opakované zhyby na hrazde, Futbalový turnaj zručnosti, Kondičná súťaž Crossfit, Regionálne majstrovstvá VŠ v bedminton, Strelecký trojboj (vzduchovka, šípky, luk), Beh do schodov, Plankový trojboj. Vo väčšine prípadov nešlo ani tak o podanie najvyššieho výkonu, ale hlavne o spríjemnenie si dňa vybranou športovou aktivitou. Veríme, že aj ďalšie športové akcie vzbudia u študentov záujem o pravidelné športovanie a častejšie si nájdú cestu na naše športoviská.*

Účastníčky turnaja v bedmintonu J. Výbochová, K. Uhrínová, S. Kapustová

Detská tanečno-športová škola a Tanečno-športový klub F.R.E.S.H. Zuzany Niščíkovej pôsobí na pôde Ústavu telesnej výchovy a športu Technickej univerzity vo Zvolene už skoro desať rokov. Vyučovanie detí a mládeže v oblasti tanca a športu prebieha pod vedením najznámejšej pedagógičky v tomto obo- re vo Zvolene – Ing. Zuzany Niščíkovej, dipl. učiteľky tanca, ktorej prácu vám v krátkosti priblížime.

Každoročne v septembri ožijú priestory univerzitných telocviční nielen vďaka jej študentom, ale aj vďaka detskému dňavotu žiakov Detskej tanečno-športovej školy, ktorý sa ozýva každé popoludnie a večer. Okrem bežnej všeobecnej pohybovej výchovy sa v škole deti učia základom gymnastiky, získavajú zručnosti v mnohých tanečných oblastiach a postupne ako dospievajú a vyzrievajú, svoje umenie predvádzajú na mnohých spoločenských a športových podujatiach univerzitnej, mestskej či reprezentačnej úrovne. Každý rok absolvuje tieto tréningy okolo 150 detí a mládeže vo veku od 3 do 20 rokov.

Tanečno-športový klub F.R.E.S.H. je už štyri roky za sebou najúspešnejším fitness klubom na Slovensku a v reprezentačnom výbere má vždy najpočetnejšie zastúpenie. K jej odchovankyniam patria také úspešné fitnessky ako Kateřina Seidlová, Tatiana Kožuchová, Nelli Novodomska, ktoré si už aktuálne budujú kariéry samostatne. Súčasnú talenty vyrastajúce v telocvičniach Technickej univerzity však v ničom nezaostávajú. Z aktívnych 25 pretekárov a pretekárk sa v tomto roku najlepší umiestňovali: Damián Korečko (11 rokov) Majstrovstvá Európy – zlato už tretíkrát po sebe, Majstrovstvá sveta – bronz, predtým dva roky striebro, Ľubomír Kútnik

Športovci tanečnej školy po úspešnej medailovej žatve na majstrovstvách SR 2016

(14 rokov) ME – striebro, MS – 6. miesto, Katarína Kuzmová (7 rokov) ME – zlato, MS – zlato, Katarína Dvorská (7 rokov) ME – striebro, MS – striebro, Daniela Korečková (9 rokov) ME – bronz, MS – bronz, Emma Čabyová (11 rokov) MS – bronz.

Také skvelé výsledky by nebolo možné dosahovať bez podpory vedenia Ústavu

telesnej výchovy a športu a samozrejme aj celej univerzity. Za ústretovú spoluprácu by chcela Ing. Niščíková touto cestou zo srdca poďakovať všetkým zainteresovaným.

Slavomíra Majorová
Foto: Archív ÚTVŠ